

Eötvös Loránd Általános Iskola és Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola

HAT-KP-1-2022/1-000480

Határtalanul 2023. április 17-21.

Útinapló

2023. 04. 17. Első nap

Már napokkal, sőt hetekkel az indulás előtt nagy volt az izgalom. Hajnalban, 5.30-kor indult a kirándulás az iskola elől. Érdekes módon az álmoságnak semmi jele nem volt a csapat tagjain. Az utazás a határig mintha csak egy pillanat lett volna csupán. Kicsi feszengés után, egy fél perc alatt átkeltünk Romániába. Volt közöttünk olyan, aki most utazott életében először külföldre.

Első nagy állomásunk Nagyvárad volt. Itt 20 perces szabadidőt töltöttünk az egy órás közös séta után. A Saspalota és a főter megnézése közben nagyon jó idő lett. Kisütött a nap, és elállt az eső.

A buszunk innen a Királyhágó felé indult, ahol csoportképet is készítettünk. Valójában ekkor leptünk be Erdélybe.

Keresztül mentünk Bánffyhunyadi, ahol templom mellett a cicomás, díszes, többemeletes „cigánypalotákat” is megcsodáltuk, majd robogtunk Kőrösfőre.

Kőrösfőn megkoszorúztuk a méltatlanul kevésbé ismert 1848-as hősi emlékműt, Vasvári Pál szobrát és megnéztük a református templomot. A templom lelkésze be is mutatta nekünk az épületet, majd a lépcsőn elkészült a második csoportképünk is. Kísérőink szerint ezen a helyen csoportfotót készíteni már hagyománynak mondható.

Segesvár az első nap következő megállója. Itt rövid, de tartalmas sétát tettünk a várban és a vár főterén. Az óratorony, a szarvast ábrázoló szálloda, Drakula szülő háza, a színesre festett házak és a macskaköves, szűk kis utcák visszavittek bennünket a középkorba. Valaki azt mondta, olyan a város, mintha az idő mindig festett volna rá egy réteget a saját különlegességeivel, és azt mind megőrizte volna máig. Itt természetesen már ketten el is keveredtek a vásári forgatagban. Volt aztán dorgálás miattuk.

Nem mehettünk el megállás nélkül Fejéregyháza mellett, ahol Petőfi Sándor szobrának koszorúzása után indultunk Tusnádfürdőre a szállásunkra. Hátborzongató volt a tudat, hogy Petőfit valahol a közelünkben látták utoljára, majd eltűnt.

Már vártak ránk Tusnádfürdőn. A házigazda köszöntése és a szobák elfoglalása után, gyors mosakodásba kezdünk, majd végre asztalhoz ülhetünk. A vacsora után nem volt már programunk, hiszen nagyon hosszú utunk volt. 22 órakor takarodót fűjtünk és a csapat el is aludt.

2023. 04. 18. Második nap

A reggeli annyira bőséges volt, hogy nem igazán éreztük szükségét annak, hogy szendvicset készítsünk az útra, de tanáraink kérésére mégis csomagoltunk.

Csíksomlyón és Csíkszeredán folytatódott a programunk a második napon. A templomban, aki szeretett volna, kérhette Szűz Mária közbenjárását, segítségét. Rövid, csendes szemlélődés után

Madéfalván koszorúztunk a székelymészárlás áldozataira emlékezve. Ezután a Maros forrásához indultunk, de megálltunk a Mókus presszónál is, ahol vásárolhattunk egy kis frissítőt.

A pihenő után végre elindultunk a Hagymás hegység szerpentines, szűk útjain. (Nem egy tár-sunk gyomra forgott már.) Kapaszkodott a buszunk Ricsi ügyes kormányforgatásaival. Hihe-tetlen magas és egyben félelmetes kőfalak között sétáltunk és közben követett bennünket a gyors és erős sodrású Békás patak.

A gyalogtúra után a Gyilkos-tóhoz értünk, ahol még kürtőskalácsoztunk, vásároltunk is. Itt az történt, hogy az egyik osztálytársunk át akart ugrani egy árkot és megcsúszott a sáros árokpar-ton. Szegény, tiszta sár lett.

Innen Nyergestetőre indultunk, ahol egy választott kopjafára nemzeti színű szalagot köthetett mindenki. Ez után a székely honvédek emlékművét koszorúztuk meg. Ákos bácsi elmondta nekünk Kányádi Sándortól a Nyergestető c. verset, hogy még szebben emlékezhessünk.

A buszra visszaülve már nem sok erőnk maradt, de éltetett bennünket a finom vacsora reménye. Ezt a reményünket házigazdánk be is teljesítette.

A tusnádfürdői második este a Gyilkos-tó legendáját mutatták be a b-sek. Ezt a vidám bemutatót követte a munkafüzet elejének kitöltése és a vetélkedős játék.

A takarodó már nehezebben ment, mint első este.

2023. 04. 19. Harmadik nap

Az időjárás kegyes volt hozzánk ma is. A biztonság kedvéért a kültéri programokkal kezdtük a mai kirándulást, hogy a várható eső ne akadályozhasson meg semmit. Ezért, már nyitásra meg-érkeztünk a Szent Anna-tóhoz, ahova gyalog ballagott le a csapat. A víz, mint a róla szóló legenda mondja, valóban csodálatosan, zölden világított, és tükrözte vissza a part menti fákat.

A visszaút a parkolóig, már egy erőltetett menethez hasonlított, voltak, akik többször is kile-helték lelküket az út során, de mégis eleven gyerekként értek a végére a sok nyafogás után. Ilyenkor látszik, hogy ki mennyire puhány.

A nap legérdekesebb része ez után következett. A Mohos tőzezláp különleges világáról, kiala-kulásáról, növényeiről, állatairól szóló, szép előadást hallhattunk egy itt dolgozó fiatalról, And-rástól. András a vicceket is szerette.

Mindenki vágyott volna egy kicsit belelépni, kipróbálni a süllyedés mértékét, de nagy önura-lomról tettünk tanúbizonyságot, mert mégsem tette senki sem, szerencsére.

Kézdivásárhelyre érve, Gábor Áron szobrát koszorúztuk, majd a babamúzeumba látogattunk, ahol több cég is bemutatkozott egy kiállítás keretében.

Természetesen a fél órás szabadidőben finomságok vásárlásása is koncentráltunk.

A szállásra való visszaérkezés után egy bátorságpróba következett. Ákos bácsi egy függőhídhöz vitt bennünket, amely az erős sodrású Olt folyón vitt át bennünket. Mindenki hőssé és bátorrá lett nyilvánítva, hiszen mindenki átkelt rajta, még a tanárok is.

2023. 04. 20. Negyedik nap

A tervezést ugyanúgy, mint az előző napon, most is az időjárás befolyásolta. A szabadtéri programokat Máréfalván kezdtük a szebbnél szebb székelykapuk között. Szejkefűrdőn Orbán Balázs sírjánál koszorúztunk, majd Szovátára indultunk. A Medve-tónál tókerülő sétát tettünk, és megcsodáltuk a szépen renovált, igényes villákat, ortodox templomokat.

Korondon vásároltunk, vásároltunk és vásároltunk. Volt, aki edényeket, fakanalat, de a fiúk természetesen csúzlit és műanyag pisztolyt is szereztek maguknak.

A gyülekező után a csapat a parajdi sóbányához indult. Ott külön busszal mentünk le a bányába, ahol végig bebarangoltuk a hatalmas járatokat. Fürdőszó és étkezési szó is került a hátizsákokba.

A hazaérkezés után, a buszt elhagyva Tusnádfürdő szélén, városnéző sétára indultunk.

Újra fáradtan vártuk a vacsorát, és az esti legendafeldolgozást, amelyet a 7.a csapata adott elő. Ők a Szent Anna-tó legendáját jelenítették meg jelmezek és képek segítségével.

Az este a szokásos módon telt, tele vidámsággal és játékkal. A búcsúvacsora is különleges volt. Kicsit azért szomorúan, hogy vége az útnak, de vágyakozva már az otthoniak után, 22 óra körül mindenki nyugovóra tért.

2023. 04. 21. Ötödik nap

Megköszöntük a vendéglátást és reggel 7 órakor elhagytuk Tusnádfürdőt. Brassó felé, délre indultunk. 11 óra körül érkeztünk meg Gyulafehérvárra. A városnézés nagy élmény volt, mert minden történelmi korszak a magyar nép vonatkozásában, gyönyörű épületekben, szobrok és emlékművek formájában nyomot hagyott a városon.

A következő állomásunk Vajdahunyad volt. A várban felújítási munkák folytak. Ennek ellenére a nagy részét be lehetett járni a toronytól a lovagteremig. Az utolsó lej elköltésére most volt alkalom, egy 15 perces szabadidőben.

Buszunkat innen már Budapest felé irányítottuk. A határon gyorsan és könnyen átjutottunk, és végre jelezhattük a szüleinknek a hazaérkezés várható időpontját.

Kirándulásunk különlegessége elsősorban abban volt, hogy Ákos bácsi és Gábor bácsi minden állomásnál felhívta a figyelmünket az adott hely történelmi, földrajzi, néprajzi, irodalmi vonatkozásaira, jelentőségére.

Érdekes, ismeretterjesztő, csapatépítő, vidám és természetesen mindezek miatt felejthetetlen napok voltak.

Köszönjük szépen!

